

DE SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN)

A Swedish Monthly Journal.

ISSUED AT

WINNIPEG MANITOBA.

The first and only Scandinavian paper ever issued in the Dominion of Canada.

Prænumerationspris, postporto inberäknadt, 50 cts.

Läsnummer 5 cts.

Korespondenser och meddelanden, som äro af allmänt intresse, mottagas med tacksamhet.

Agenter för Den Skandinaviska Canadiensaren önskas öfver allt och på alla platser, der våra landsmän finnas.

KONTOR: 713 Main str.,
Winnipeg Man.

P. O. Box 528.

EMANUEL ÖHLEN, REDAKTÖR.

Tidningen tryckes på Isländska tidningens Lögbergs tryckeri i Winnipeg.

Redaktions artiklar.

En sjukhjelpfond, vore just hvad Skandinaverna i Winnipeg behöfde i händelse af behof för sjuka och nödlidande landsmän. Vi hoppas saken må upptagas och utföras af någon eller några af våra landsmän här.

Tiden är nu inne för en mera skarpa missionsverksamhet bland våra landsmän bosatta i provinsen och Nord-Western. I Nya Stockholm hafva Skandinaverna redan sin predikant liksom det Winnipeg, men landsmännen i Skandinavien, Minnesota, Portage la Prairie, och Lake Flaming äro hitills utan. Endast det efter annan har någon predikant gjort besök vid sistnämnda platser. Önskligt vore om Skandinaverna vid sistnämnda platser kunde förena sig om, tillsvidare, en resepredikant intill de blefvo i tillfälle att själva underhålla sin egen pastor. Moderförsamlingen i Winnipeg vill antagligen låta upptaga denna angelägna sak och, icke låta den passera orörd.

Äfven en annan sak torde vi beröra så som varande af behofvet påkallad, nemligen anordnandet af ett allmänt lärum för våra landsmän i Winnipeg. Det är oss allom bekant, huru många Skandinaviska arbetare det för närvarande finnes i Winnipeg oberäknadt dem, som endast uppehålla sig här i afvaktan på allmänna arbetenas början. Alla dessa män hafva ingen plats hvarest de kunna samlas vare sig för samtal eller för mera intellektuell sysselsättning. Derför skulle ett allmänt lärum, der flere Svenska, Norska och Danska tidningar fritt tillhandahöllas, kunna fylla ett länge känt behof.

RESEMINNEN.

Fastän resor till Amerika ofta beskrifvits och troligen de flesta af

deens tidnings läsare och läsarinor själva hafva gjort den långa resan till det nya landet, framläggas dock dessa rader inför en, som jag får hoppas, ej för strängt kritisk publik. Vid nedskrifvandet här af har den tanken föresväfvat mig, att mången skulle kunna upplifva gamla minnen liksom att en och annan vink kunde gifvas åt möjligen blifvande resenärer.

Min resa tog sin början i Trondhjem, hvarifrån jag på jernväg afreste till Christiania för att der taga ombord å Wilsons ångaren „Angelo“. Resan mellan de två nämnde städerna föreföll mig ofantligt sen och tråkig. Längtan att få göra bekantskap med Herrar Wilsons befordring af emigranter var liflig. Jag kom visserligen tids nog, men ännu denna stund önskar jag att det funnits möjlighet att slippa göra bekantskapen.

Det skulle blifva för vidlyftigt att närmare redogöra för den i högsta grad underhaltiga behandlingen af de emigranterna. Det torde vara nog att påpeka att båda könen inlogeras om hvarandra i ett smutsigt lastrum, som ej rengöres eller luftas — enda gång under resan. „Konduktören“ syntes mera van att handkas med djur, om man får döma af det sätt på hvilket han bemötte folket. Om kosten vill jag endast säga att den var under all kritik och tillredningen som jag roade mig att beskåda var i samma stil. Jag påminner mig att en gång tappade kocken köttet på det smutsiga köksgolvet. Nu tror väl hvarje ordentligt anlad person att det sköljdes i vatten innan det lades i grytan tillika med de öfriga ingredienserna till „soppa“. Åh nej! Födans beskaffenhet var tvifvelsutan orsaken till att flere blefvo sjuka oaktadt Nordsjön låg nästan som en spegel. Man kan sålunda säga om Wilsons ångare att den som fördomsades om småländska gästgifvaregårdarne: man åter utmärkt godt, om man har bra matsäck. Vid måltidernas intagande funnos dessutom två mindre goda ställningar att välja: stående eller liggande. Sittplatser funnos ej och en pall eller fältstol om de vilja sitta.

Men äfven den resan hade ett slut och i Hull voro alla glada att komma på „terra firma“. Väl komne i land och efter genomgången tullvisitation utdelades som vanligt passagerarne åt de olika liniernas agenter, som möta vid dockan. Allanlinien, åt hvilkens omsorg jag anförtrott mig, representerades af en bygglig och tillmötesgående man, som öfverlemnade mig och de öfriga passagerarne å samma linie åt en liflig och pretsam gammal man. Denne förde oss till vår frukost och sedan till jernvägens väntrum, der en hel del, omkring 600, skulle hafva sina jernvägsbiljetter. Der var ett skrik och ett väsen som var mer än obyggligt, biljetterna fingos och alla nistufvades i extratog som skulle föra alla till Liverpool. I Hull mötte jag Herr Emanuel Öhlen, som sedan under resan var skandinaverna behjelpig på mångahanda sätt.

Det var ett särskildt nöje att en gång få „åka fort“ på jernväg.

Tåget använde 4½ timme för resan mellan Hull och Liverpool. För öfrigt var denna del af resan den intressantaste. Tåg mötte och körde förbi oss så fort att man ej såg mer än skymten af dem; de många hvarandra korsande jernvägslinierna, kanalerna, städerna med sina väldiga massor af stora fabriksbyggnader, det rörliga lif som öfverallt visade sig, allt bidrog att hålla intresset vid full spänning hela vägen. Anmärkningsvärda voro de många och långa tunfarne.

I Liverpool togos vi om händer af Allanliniens hotellvärdar, hvilka på bästa sätt sörgde för oss de trene dagar som tillbragtes i Liverpool.

Den stora staden erbjuder helt naturligt en hel del att taga i betraktande. Men för att kunna taga allt i skärskådande måste man hafva god tid och godt om penningar och emedan emigranten i allmänhet ej har nogendera delen vill jag råda till att göra som jag nemligen bese det stora museet med agrarierna och tafvelgalleriet samt den underjordiska Mersey jernvägen. Den senare ligger midt emot Allanliniens kontor. Anmärkningsvärdt är att man i Liverpool på de bästa gatorna och mellan de rikes af lyx strålände följeter möter halfuakna smutsiga barn som ideligen skrika „matches“. Sådant är man ej van vid i Sverige och förväns derför; engelsmännen tyckas ej fästa sig dervid. Emellertid lemna vi Liverpool och skynda ned till de nya dockorna för att gå ombord å „Circasian“. Denna är visserligen ej af Allanliniens nyaste ångare men visade sig dock vara ändamålsenligt inredt.

Som en följd af engelska regeringens noggranna uppsyn öfver kompanierna, måste naturligtvis emigranternas behandling öfver oceanen vara vida bättre än Wilsons. Å „Circasian“ öfverträffade den till och med förväntningarne. Jag vill ej säga att utrymmet var så stort som önskas kunde men så var i dess ställe behandlingen ombord så mycket bättre. Särskilda rum för män och kvinnor funnos och de senare voro särdeles snygga. Männen sofva till största delen i bäggkojer. Maten var af särdeles god beskaffenhet och serverades i riklig mängd. Bord och bänkar funnos Skandinavernas belåtenhet gaf sig och uttryck i en adress och en penninggeofva till tolken ombord Herr Alfred Fardeilin. Det största sålunda väl för folket i lekamtligt häuseende; det anliga lifvet tillgodo sågs äfvenledes i det Herr Öhlen flere gånger hade bönestunder i emigranternas rum. Lägges härtill att resan fullbordades under det härligaste väder med hög värme grad och liten blåst med deraf följande liten sjögång — en dag undantagen — har man lätt att förstå att det var en sann lustresa. Far-tyget gjorde i medeltal 300 mil och färden öfver oceanen till Halifax kräfde nio dagar. Skandinavernes uppförande under resan var alltigenom godt då derimot de engelska emigranterne voro mer eller mindre onyktra och bäggstyriga. I arbeten af Halifax uppstod tjocka som för en tid dolde Amerika för våra blickar. Omsider lyfte de och våra blickar follo på det efterlängtrade Canada.

„Hvad mände detta landet med föra?“ tänkte nog flere än jag.

Efter tullbehandlingen och sedan sakerna „checkats“, tog jernvägen oss åter om händer. Nya trakter, nya seder! Jag såg förgäfvat efter stationsinspektörerne, såg med undran huru folk sans facon hoppade af och på sedan tåget var igång. Men som allt gick lyckligt ändock faste jag mig ej vidare vid det. Vi anlände till Quebec, fraktades öfver med ångfärja så på nytt på tåget till Montreal, Canadas största stad. Ännu hade vi 3 dygn, dag och natt att resa.

Tack vare Canada Pacific jernvägens specielle kolonist sofvagnar dit enhvar medförde sina sängkläder gingo dessa dagar bättre än tänkt var.

Efter 3 veckors resa hamnade jag i Winnipeg, min resas mål.

T. E. F.

John Ericsson.

Den 8de sprede genom telegrammer i hela den civiliserade världen den menkligt att dömma visserligen icke för tidiga men dock nu övintade underrättelsen, att en af vårt lands störste söner Kapten John Ericsson, efter endast 8 dagars sjukdom aflidit.

Son af bruksegaren Olof Ericsson föddes han å Långbanhyttan i Wernland den 31 Juli 1803. Redan som barn visade John Ericsson högst ovanliga anlag för maskinvetenskapen, och vid endast 13 års ålder tillhörde han en Ingeniörskår, anställd vid byggnadet af Göta Kanal. År 1826 besökte han första gången England för att der introducera en ny konstruktion å lokomotiv. Till Amerika kom han 1839, der han allt sedan varit bosatt. Här har hans mångsidiga snille, paradt med en ovanlig produktionsförmåga, skapat den ena uppfinningen efter den andra på mekanikens nästan alla områden, och som de mest anmärkningsvärda må utnånas hans Monitor, Destroyer och Solmotor.

En högtidlig begrafning egde rum den 11de i Trinity Kyrkan i New York, der hans lik kommer att förvaras tills det afföres till Sverige.

Hvarjehanda.

Den skandinaviska Ungdomsföreningen i Winnipeg, som har sin lokal 54 King Str. håller derstädes hvarannan Onsdag afton kl. 8. em. sammankomst. I den rymliga lokalen som är rikt upplyst och godt uppvärmd finnas skandinaviska tidningar samt böcker för utlåning till föreningens aktiva medlemmar.

Alla skandinaver äro välkomna vid ofvannämde möten och till dem som i ett eller annat afseende såsom med tal, deklamation eller sång etz. vilja uppträffa dessa samkväm, stannar föreningens styrelse i tacksamhet Önskligt vore, om den, som ännar föredraga något, derom underrättade Ordföranden vid nästföregående möte.

Tiden är inne att skicka hem efter släktingar och vänner! De, som ännu göra detta, kunna med

fullt förtroende hänvända sig till herr G. H. Campbell, som hvarje vecka sänder en mängd biljetter till de Skandinaviska länderna; och dröj ej dermed förlänge. — Genom sitt postmoneyordersystem sänder herr Campbell likaledes penningar till alla platser inom hela Skandinavien.

Från Sverige corresponderande personer tillrådas att alltid frankera sina bref, de kunna då säkrare förlita sig på deras rätta framkomst.

Under år 1888 emigrerade från Sverige 45,186 personer, hvar af 38,532 af svensk härkomst och 6654 af utländsk.

Helsövännen för Mars är utkommen med följande innehåll: Bereder människan sig sin egen lycka? — Orsaker till kattarr — Olycksfall — Bakterier i magen — Att härda sin kropp — Diarre — Bena res (med illustration) — Elddyrkari i Bombay (med illustration) — Upproret i staden Homo — Mödrars ansvarighet — Falsk blygsel — Tobak — Bad för små barn — Om att andas genom munnen — Friskt vatten från hafsbotten — Salta berg. Prenumeration, 80 cts. per år. Adressera: Helsövännen, 26 College Place, Chicago, Ill.

LANDTLIG „KJLERLIGHED“.

En 60-årig enka efter en arrendator vid Böringe har råkat få en dräng, som redan från första stunden kommit „i vantarne“ hos gumman. Till en början ville hon prompt ha honom till svärsön, och han, villig i allt, hade redan varit det, om ej dottern förklarar sig ej på vilkor vilja acceptera förslaget. Och då gummans maktspråk dervidlag ej gjorde åsytad verkan, har hon nu tagit det dristiga beslutet att själf lyckliggöra den 20-åriga protegén.

„Ungdomen rasar“. Lysning afkunnades nyligen i Söderköpings kyrka mellan f. borgmästaren J. A. W. Busch och Pauline Beckman. Den blifvande brudgummen är 77 och bruden — 19 år.

ETT BARNS BÖN.

En usel drinkare raglade sent en afton till sitt hem. I detta vilda tillstånd slog han sin unga, fromma hustru. Den arma kvinnan grät och snyftade högt, så att deras lilla barn, en fyra-åring, vaknade vid allt detta oljud. Hon satte sig genast upp i sängen och sade: „Pappa, kära pappa, slå icke min stackars mamma!“ Vid fadrens ryttande: „Tig!“ lade sig den lilla ned; med efter en stund satte hon sig åter upp i bädden, knäppte ihop sina små händer och bad: „Käre Gud, välsigna pappa och mamma. Käre Gud, gör pappa till en god pappa. Amen.“ Derpå lade hon sig ned helt stilla.

Och barnets bön blef hörd. Ifrån den dagen gick fadren aldrig mer på krogen. Han omtalade sedan, att han känt sig såsom förkrossad vid denna på en gång så milda och så genomträngande förebräelse af ett fyraårigt barn.

Ole Bull och John Ericsson.

En amerikansk tidning innehåller följande lilla berättelse om dessa båda hvar och en i sin genre så berömda skandinaver:

I tidigare år bekanta och goda vänner, hade de förlorat hvarandra ur sigte och träffades ej åter förr än de båda blifvit berömda män. Bull besökte Ericsson och inbjöd honom att bevista hans konsert samma kväll. Ericsson aflöjde anbudet, sägande sig ej hafva tid.

Hvarje gång Bull kom till New York besökte han sin gamla vän och förnyade alltid inbjudningen till sina konserter; Ericsson var lika envis i sin vägran att komma.

Om ni ej kommer och hör mig, sade Bull en gång, tar jag fiolen med mig och spelar här i er verkstad.

Om ni tar hit den der tingesten så slår jag den i stycken, var Ericssons svar. Men Bull gaf icke tapp. Hann ville pröfva hvad verkan hans musik skulle utöfva på en allvarlig, praktisk förståndsmänniska som Ericsson, hvilken hela sitt lif sysslat endast med vinklar och kvadrater.

En vacker dag tog derfor Bull fiolen med sig till uppfinnarens verkstad. Ericsson såg emot den envis musikern med allt annat än blida ögon. Utan att låta sig förbluffas började Bull att fästa Ericssons uppmärksamhet på vissa felaktigheter i instrumentens konstruktion, begära upplysningar angående olika träslags akustiska egenskaper och öfvergick derifrån till en diskussion om ljudvägarna etc. För att illustrera sitt fördrag förde Bull stråken öfver strågarne. Ifrån några ackorder öfvergick han småningom till en lekande melodi. Arbetsbetarna släppte, liksom förtrollade af musiken, sina verktyg, alla stodo orörliga i häpen beundran.

Bull fortfor att spela. Ändtlingen slutade han. Ericsson som setat försjunket i tankar lyfte nu hufvudet och med tårar i ögonen sade han till den store konstnären:

— Fortsätt! Fortsätt! Först nu vet jag hvad som fattats i mitt lif!

SVERIGE.

STOCKHOLM. Prins Oscar Bernadottes gemål nedkom den 28 Februari med en dotter.

Nära 21 millioner kr. hade svenska statsbankerna under 1888 i bruttointkomst.

„Bort med tobaken“ är namnet på en förening, som bildats i Stockholm och som har till uppgift att motarbeta bruket af tobak, såsom skadligt, i synnerhet för ungdomen. Denna förening frade här om dagen sin årsfest, hvilken var besökt af 146 personer, damer och herrar, omtalar D. N.

Snöhyddor hafva droskkuskarna flerstädes vid droskstationerna i Stockholm uppfört åt sig till skydd mot väder och vind. Särdeles stor och pryddlig är den snöhydda, som uppförts vid droskstationen i Karl

XII:s torg. Den är försedd med tvänne fönster, genom hvilka de kvällarne lysa det trefna ljuset från ett par kulörta lyktor inne i hyddan. En sådan lykta har också placerats öfver den höga ingångsporten.

Skolgången säges vara obligatorisk i Sverige. Men ännu vid 1887 års slut funnos i landet nära 11,000 barn i skolåldern, som under året ej åtnjutit undervisning vare sig i offentlig eller enskild skola eller i hemmen, ehuru dessa barn hvarken erhållit afgångsbetyg från folkskolan eller genomgått den s. k. minimikursen, ej heller ledo af sjukdom eller naturfel, säger Sv. Läroretidning. Hertil bör läggas öfver 8,000 skolpliktiga barn, om hvilkas undervisning man saknade alla uppgifter. Äfven de flesta af dessa barn undandrog sig antagligen all skolundervisning.

Ett glädjande tidstecken, säger A. B., må man i sanning kalla inskränkningen i förtärandet af spirituosa drycker inom hufvudstaden. Den från Stockholms utskänkningsaktiebologs krogar och brännvinsmagasin försälda kvantitet brännvin och annan spirituosa har nemligen äfven under nu tillämladna försäljningsår nedgått. Den belöper sig nu till 15.57 liter pr. person. Under näst föregående år 1886-87 utgjorde den 16.48 liter pr. person.

Minskningen är således icke alldeles ovisentlig. Men af ännu större intresse är det att jemföra sistlidne försäljnings år med det första året af bolagets verksamhet. Då, 1877-78, utgjorde förbrukningen 26.56 liter pr. person. — Således en minskning på dessa tio år af icke mindre än nästan 11 liter eller sagrammare uttryckt, 10.99 liter pr. person. Trots den ständiga minskningen är emellertid förbrukningen af spirituosa i hufvudstaden alltjämt för så stora dimensioner, att den bör egga till ökade ansträngningar alla dem, som insett den stora faran för samhället och den enskilde af rusdryckers bruk.

Visby. En Gubbe som fä. En 90 årig gubbe, boende i en af Gotlands norra socknar, gick veckan innan han fylde sitt 90:de år från Vesterhejda till Visby 2½ mil på 6½ timme. — ett vackert sportprof för en 90 åring.

Östhammar. Ett efterföljansvärdt exempel gifver kyrkoherden J. Åberg i Ekeby genom inrättandet af en afton- och sängskola inom församlingen, hufvudsakligen för att gifva ungdomen tillfälle till bättre och ädlare nöjen än de, som de vanligen under de långa vinterkvällarne sjelfva bereda sig i hemmen. Hvarje torsdagskväll undervisar kyrkoherden personligen i hvarjehanda för allmoget i det praktiska lifvet nyttiga ämnen, hvaribland det nya mått- och viktssystemet intager främsta rummet. Glädjande är, att folket tager detta goda tillfälle i akt, ty ett ganska stort antal deltagare bevista hvarje gång skolan, skrives till Östh. Tidn.

Eskilstuna. En dyrbar jubileumsgåfva, förfärlig af etsarv

Hj. Norrström, afsändes för några dagar sedan från Eskilstuna till hufvudstaden, för att såsom ett minne af 60 års jubileumsdagen föräras konungen, berättar Eskilstuna Tidning. Den vackra gåfvan, en portfölj af plysch med stälpernar, gör sin mistare all hedder. A den smakfullt etsade och rikt förfyllda stälpermens snid är sirligt anbragt konungens namnchiffer med underskrift konungens valspråk: „Brödralfolkens väl“ och svenska riksvapnet, hvarunder läsas orden: At konsternas beskyddare Midtpartiet omgifves dessutom af en ram, i hvars fyra hörn äro aftecknade den kungliga stamfaderns, Svea, Göta och Norges vapen.

Jönköping. Född 1788 är en enka i Björkö socken, Jönköpings län. Hon har haft 4 söner och 4 döttrar. Hennes äldsta levande barn är en 70 årig son och en 80 årig dotter. Hundra-åringen är, ehuru ej sjuk, för det mesta sängliggande, har svag syn och hörsel, men ett så ovanligt minne, att hon kan omtala hvad som tilldragit sig för 90 år till baka.

C. H. ROBINSON rekommenderar sig hos den skandinaviska allmänheten med ett första klassens **Hyrkuskverk.** WINNIPEG — MAN 22 och 24, Jemima Str. OBS. Tio procent billigare för emigranter. Telefonförbindelse.

BEAVER LINIENS ÅNGARE.

FRÅN EUROPA TILL CANADA, MANITOBA, NORDVEST-TERRITORIET OCH BRITTISK COLUMBIA.

Liniens ångare afgå direkt hvarje vecka från April till November från Liverpool till Montreal och landsätter under vintern passagerare, destinerade till Canada, Manitoba, Nordvest-Territoriet och Brittisk Columbia, i Boston.

Ångarne äro, med afseende på deras nordatlantiska väg, bygda synnerligen starkt och med vattenåta skott, bekvämt inredda i Salong Mellan- och Akterdäck.

Akterdäck är försedd med de mest tjenliga patenterade canvasbuddar, fullkomlig ventilation, upprärmning medelst ånga. Riklig och halsam föda anskaffas och utdelas af Companiets Stewarder tre gånger dagligen.

Familjer få vara för sig sjelfve. Ensamma damer hafva en enskild del af ångaren åt sig upplåten, och står denna under uppsigt af en Fru Ensamma män hafva egna sof- och spisställen.

Uppasserskor i Akterdäck äro af Companiet anskaffade till hjälp åt kvinnliga passagerare och barn.

En erfaren läkare finnes på hvarje ångare och lennas läkarehjelp kostnadsfritt.

Passagerare landsätts i Montreal vid Companiets docka aldeles bredvid Canadiska Stillahafs Jernbanans Depot och deras saker öfverflyttas utan afgift. De som skola på andra sidan Montreal, hafva endast att bestiga tåget och komma till destinationsorten utan besvär eller uppehåll.

Sofvagnar med all möjlig bekvämlighet äro anskaffade af Jernvägs-Companiet och sakernaförskaffas med samma tåg passagerarne åtfölja Hvarje fullvuxen person får medhafva 300 engelska stälperd fritt såsom bagage. Resan öfver Montreal till alla ofrännämnda platser är utan mot sägelse den bästa, billigaste, kortaste och angenämasste. Emellan en stor del deraf tillryggeläggas på den stilla och skons St Lawrence floden.

Gemenskapsbiljetter till lägsta priser från alla platser i Skandinavien till alla platser i Canada, Manitoba, Nordvest-Territoriet, Brittisk Columbia och Amerikas Förenta Stater kunna, jemte alla möjliga upplysningar, erhållas hos hvar och en af undertecknade agenter.

Anders Östie	Aalesund
P. Th. Hus	Arendal
C. Dreyer	Bergen
M. R. Raffel	Christiania
C. E. Petterson	Christiansund
C. F. C. Ullitz	Christiansund
Joachim Prah	Köpenhamn
Th. Arbo-Haeg	Laurvig
Joachim Prah	Malmö
John Odell	Göteborg
Martin Anderson	Stockholm
A. S. Christensen	Skien
Jon Mathisen	Trondhjem.

R. W. Roberts, Direktör,
Canadas Ångbåts Compani
21 Water Street Liverpool.

Svenska kyrkan.
18 Catharine st.
Winnipeg. — Man
Gudsstjänster:
Tisdagar kl. 8 e. m.
Fredagar kl. 8 e. m.
Söndagar kl. 11 f. m. och 7 e. m.
Söndagskola hvarje Söndags e. m. kl. 3.

SAMMANTRÄDEN.
Skandinaviska Ungdomsföreningen i Winnipeg sammanträder hvar annan onsdags afton kl. 8 e. m. i deras lokal No. 54 King Street.
Skandinaviska fruntimmers sällskapet sammanträder till arbete hvarje Torsdags e. m. kl. 2.
Skandinaviska nöjesförenings medlemmar sammanträda första Tisdagen i hvarje månad och dess söndagskolstyrelse första Torsdagen hvar tredje månad.

När ni behöfver **Skoden och Stoflar** Till billiga priser, gå till **JAMES RYAN.** 730 MAIN STREET WINNIPEG — MAN OBS. Tio procent billigare för emigranter.

Homestead lag.

Alla sektioner med jemna nummer utom 8 och 26, äro öppna för „homestead“ och „pre-emption“.

INSKRIFNING.
Inskrifningen skall göras personligen på närmaste landkontor, i hvilket landet, som man önskar erhålla, är beläget, eller om nybyggaren fördrager, må han efter ansökan till iurikesministern i Ottawa eller till Dominion Land Commissioner i Winnipeg, befullmäktiga någon nära landkontoret att förrätta inskrifningen för sig.

SKYLDIGHETER.
Enligt nu gällande lag, kunna homsteads skyldigheter fullgöras på trems sätt.

1.) Tre års odling och bosättning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader något år, vid förlust a sin rättighet till landet.

2.) Bosättning under tre år inom 2 mil från „homestead“ sektionen“, och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under månader i ett ändamålsenligt hus, uppförd på landet. 10 acres måste plöjas första året efter inskrifningen, 15 acres ytterligare andra året och 15 acres tredje året. 10 acres måste vara besädda andra och 25 acres tredje året.

3.) En nybyggare må vara bosatt hvar som helst under de första 2 åren, men första året bör han plöja 5 acres, och under det andra året besä 5 gda acres, samt odla ytterligare 10 acres, äfvensom bygga ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlopp från inskrifningsdagen. Derafter måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT.
Kan göras hos land-agenten, homesteadsinspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'apelle station.

Sex månaders notis måde gifvas skriftligen till regeringens landkommissioner af nybyggaren, om hans önskan, före han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnes i Winnipeg, Moosomin och Qu'apelle station. Ny-ansökande emigranter erhålla på något af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådant ändamål anställda tjänstemän erhållas kortnadsfritt råd och upplysningar vid ansökan om land, som bäst lämpar sig för nybyggaren.

Alla förfrågningar om land under regeringens kontroll, och som är beläget mellan östra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceanen torde adresseras till

H. H. SMITH.

Dominion Regeringens Landkommissioner.
WINNIPEG — MAN.

Howden och Howden

Advokater och Notari Publici,
Kontor 519 Main Str.,
WINNIPEG — MAN

WINNIPEG.

Den 9de dennes öskades M. P. Petersons familj med en son.

Den 14de dennes hemkommo Herr och Fru Ohlén från deras resa till Sverige, hvarst de vistats omkring fyra månader.

Herr Emanuel Ohlén har upptagit sin bostad i No. 17 May Street.

Plöjning och säning är nu allmän öfversette i Manitoba och Nord Western.

I Förenta Staterna synnerligast i Michigan, Illinois och Minnesota råder för närvarande stort missnöje bland de Skandinaviska emigranterna.

En sammanläggning säges vara nära förestående mellan Canadiska Regeringens Immigrations- och Intelligenskontor i Winnipeg.

Herr J. E. Forsslund, som nyligen anländt hit från Sverige, har vunnit anställning vid Canada Pacific Jernvägens Bagage Department.

Den 22 dennes sammanviges hos M. P. Peterson Fröken S. Hedlund med Herr Hellström. Vigseln förrättades af pastor A. F. Johnson

Herr Hellström har nyligen öfvertagit Tvättinrättningen F. P. T. och rekommenderar sig i Skandinavernas vänliga hälskomst.

En ny pennlett på svenska och en dito på finska har utgivits af Canada Pacific Jernvägens Tjenstemän Herr C. K. Hendrickson.

Enligt till denna tidning ankomna underrättelser hitvintas under den närmaste hämtiden ett större antal Skandinaver bland dem rätt många som ännu taga land.

Predikanten S. Rydberg besökte Winnipeg förliden vecka samt afreste härifrån till Portage la Prairie, Minnesota och Scandinavia för att besöka der bosatte Skandinaver.

Sedan någon tid tillbaka är det bästa väder rådande härstädes och får detsamma fortfara är en tidig vår att förvänta till stor fördel för alla som nu gå sysslösa i brist på arbete.

Gladjande nyhet är det omtala nemigen att vår Skandinaviska kyrka i Winnipeg är nu fullkomligt fri från skuld. Antagligen är detta den enda bland Winnipeg mer än 20 kyrkor, om är skuldfri.

Herr J. W. Wendelbo ämnar detta år icke återtaga sin plats som assistent i Manitoba Regeringens Immigrations Kontor i Winnipeg. Det vore önskligt om en kompetent

Skandinav kunde erhålla den lediga platsen.

Skandinaviska emigranter för året hafva redan börjat anlända till Winnipeg. Ungefär 30 Skandinaver hafva anländt hit under Mars månad förutom ett större antal som passerat Winnipeg till sina respektive destinations orter.

En del Skandinaver hade Fredagen den 22 sistlidne Febr. arrangerat å Hotel Svea en liten enkel sexa-måltids fest. Tack vare herrskapet Hedlunds allt igenom lyckade anordningar bief den lilla festen efter hvad vi formods ett verkligt nöje för alla dem som deltog deri.

Tidningen „The Morning Call“ har uppbört att utkomma. Dess tryckeri och press m. m. har inköpts af Free Press Company. Således finnes f. n. endast 2ue dagliga tidningar i Winnipeg, nämligen morgontidningen den „Liberale“ Free Press och aftontidningen den „Independent“. Själf Ryktesvis förnimmes att Greenways ministerer, som leke har något eget organ, skall inom kort tid söka få till stånd en ny daglig tidning.

Arbetsförhållandena i Winnipeg och omkrets äro för närvarande mindre goda. Till följd af den tidiga våren slutade skogsarbetena tidigare än vanligt och en mängd arbetare fingo derigenom sluta. Likväl råder någon efterfrågan efter goda farm arbetare samt som vanligt stor efterfrågan efter goda tjänsteflickor. Allmänna arbetena på jernvägarne och så vidare börja ännu icke allmänt på en månad eller så.

En förändring i Manitoba Minister säges förestå. Herr Jones, provinsskattmästare, antages öfvertaga chefskapet för firman Herris & Son i Ostra Canada och som hans efterträdare nämnes öfverste Mc Millan, Ledamot i parlamentet för Center Winnipeg. Om Herr Jones afgår antages att bryggaren Drewry söker ledamotskapet för Nord Winnipeg, hvilken valkrets den förstnämde nu i Parlamentet representerar. Ryktet förmålar vidare att Provincial Sekretären Prendergast skall afgå och i stället erhålla befattningen, som provinssens General registrator. Justie Ministeren Jos. Martin säges också draga sig tillbaka från politiken.

Nya Stockholm.

Pastor C. O. Hofstrand har blifvit utnämnd skollärare i Svea Protestant skoldistrikt.

Till koloniagent i Nya Stockholm hafva nybyggarna utnämnt Herr A. von Holstein-Rathlow.

Antalet nya farmare i denna koloni väntas i år blifva mer än fördubbladt.

Farmaren E. Zakrisson besökte nyligen svenska nybygget vid Stephen, Minnesota. Han meddelade att landet i Nya Stockholm, icke blott var mycket bättre utan också

att hela fält med frusen öskuren hvete syntes i Minnesota på flere ställen.

Herr Ohlén, Winnipeg, har på koloniens vägnar insändt ansökan till Åkerbruks Departementet Ottawa med begäran om ytterligare anslag till emigranthuset i denna koloni i anledning af att en större del bröder m. m. förstördes genom eldsvåda sistlidne höst.

NYHETER FRÅN OTTAWA.

Den 13 Februari egde en anmärkad skandinavisk tillställning rum härstädes besökt af ett halft hundra landsmän förutom en mängd inbjudne engelsktalande.

Bland den danska delen af Skandinaverna har bildats en ordentlig orkester af olika instrument som genom tränga öfningar dagligen öka sina förmågor.

Några bland de yngre af Svenskarnes planlägga enligt ryktet en gemensam värfest för Skandinaverna som lofar att blifva „etwas noch nie dagewesenes“. —

Herr Alfred Åkerlioth som af en svårare förkyllning var bunden vid sängen för en tid är nu åter kry och rask.

Åkerbruksarbetare och tjänsteflickor komma att inom ett par månader ifrigt eftersökas af den sednare klassen kan aldrig lit komma för många, utan afsende på årtiden.

Helsotillståndet bland Skandinaverna har med ett par undantag varit godt.

Flera fall af att Skandinaver rest härifrån och till Staterna och sedan återkommit har förekommit.

Brändt barn skry elden.

En dansk dam gift med en af våra förnämste affärsmän har under denna och föregående vintrar utöfvat stor välvilja och hjälpsamhet mot behofvande landsmän, ett vackert drag som ej skäms för att blifva offentliggjordt, all heder åt dylika gerningar!

Egendomligt är att en viss skandinav som med familj hemreste till Danmark för några år sedan och före sin afresa härifrån ej nog kunde kritisera Canada, nu enligt hvad ryktet förmålar, är på väg hit till Ottawa igen. Canada är och blir bäst till sist ändå!!!

Insänd prenumeration med det snaraste, endats 50 cents, postporto inberäknadt.

Redaktionen

Kap. Laitinen, Nybyggare och EMIGRANTER

erhålla fullständiga upplysningar, kostnadsfritt, om Manitoba och Nordvestra Canada vid muntlig eller skriftlig förfrågan af

L. A. HAMILTON, Land Com. Can. Pacific Jernvägen Winnipeg, Manitoba.

OBS! Skandinaviska bref bevaras på samma språk. Böcker och kartor sändas fritt.

GEO. H. CAMPBELL.

KONTOR: JERNVÄGSTATIONEN & 471 MAIN ST.

Winnipeg Man.

Rekommenderar sig hos skandinaverna för biljetter till billigaste priser.

GENERALAGENT FÖR

ALLAN OCH DOMINION-LINIERNÄ

Biljetter säljes till och från Winnipeg och följande platser: Stockholm Göteborg Malmö, Köpenhamn, Esbjerg, Kristiania, Stavanger, Bergen, Kristiansund och Trondtjem.

Biljetter säljes af mig billigare än hos någon annan. När ni ämnar sjuda efter edra vänner i gamla landet, hänvänd eder till mig för biljetter och upplysningar. Tidtbeller och seglingslistor etc lemnas fritt till hvar och en, som muntligen eller skriftligen hänvänder sig till kontoret.

Penningar emottagas för försändning till Sverige, Norge och Danmark utan afgift. Bref med förfrågningar på svenska, norska eller danska besvaras med omgående på samma språk.

SEGLINGSLISTA.

ALLANLINEN.

	Från Liverpool	Från Portland	Från Halifax
Circassian	28 Febr.	21 Mars	23 Mars
Parisian	14 Mars	4 April	6 April
Polynesian	28 ..	18 ..	20 ..
Sardinian	11 April	2 Mai	4 Mai

DOMINIONLINEN.

	Från Liverpool	Från Portland	Från Halifax.
Sarnia	d. 21 Febr.	d. 14 Mars	d. 16 Mars
Oregon	d. 7 Mars	d. 28 Mars	d. 30 Mars
Vancouver	d. 21 Mars	d. 11 April	d. 13 April
Sarnia	d. 4 April	d. 25 April	d. 27 April

Vidare upplysningar meddelas af J. W. Berg, Plum Coulee, Manitoba. Andrew Hallonquist, West Selkirk. John Hallonquist, Bergen, Manitoba. Alex. Stehberg, New Stockholm, Ohlen P. O. Assa. B. Hallonquist, Oak Lake, Manitoba eller af

Geo. H. Campbell,

GENERAL AGENT

CANADANORDVEST LANDKOMPANIET.

Underrättelser för skandinaviska åkerbrukare och andra. De landsträckor, som blifvit reserverade för utval af detta kompani hafva alla blifvit omsorgsfullt undersökta och bestå af godt åkerbruksland. De äro till salu utan några inskränkingar angående uppodling eller bebyggande. Prislister finnas till påseende på de olika agenternas kontor. Kompaniets aktier, som nu äro i högt värde, mottagas till „al pari“ pris som betalning för land.

En stor del af landet ligger i tät befolkade distrikter och i närheten af Canadiska Pacific-jernvägen.

STADS-TOMTER.

Kompaniet erbjuder till salu stadsomter utmed alla stationer af den Canadiska Pacific-jernvägen, från Brandon vester ut till Brittisk Columbia.

KOPMAN, HANDTVERKARE OCH AFFARSMÄN.

Alla, som ämnas söka sig ett hem i Nordvesterns framåtskridande handelsmedelpunkter, böra taga i betraktande jernvägsstädernas fördelar samt dessa beqväma samfärdsmedel och utsigter för en snabb tillväxt och ett hastigt ramåtskridande.

Närmare underrättelser meddelas af

DIREKTOR W. B. SCARTH.

624 Main Str,

WINNIPEG MAN.